

AZ ELHUNYTAK EMLÉKEZETE.

TÖRÖK SÁNDOR.

(1851—1886.)

Török Sándor sepsi-kőrispataki lelkész f. évi május 4-én bevégezte földi pályáját. Élete nem terjed hosszúra, de emlékezetet érdemel, mert benne az unitárius egyház újabb lelkészi nemzedékének egyik legjelesebb tagja veszett el.

Született Nagy-Ajtán 1851-ben Török János és Benedek Polixena szülőtől. Tanult Székely-Kereszturon és kolozsvári főgymnasiumunkban. 1870-ben lépett a theológiára. A kör, a melybe itt jutott, tehetségei fejlesztésére a legkedvezőbb befolyást gyakorolta. A theologusok nemesen versenyeztek egymással osztályban, egyleti gyűléseken, szónoklatban és pályázatoknál, s tegyük hozzá még, hogy a legnemesebb barátságban is éltek. Török sikerrel állotta meg helyét a versenyben és lelkesedéssel készült elő jövőendő pályájára. Azonkívül nagy előszeretettel mívelte a zenét.

Még theologus korában néhány hónapig Felső-Rákoson szolgált mint segédpap. A theológiát végezve pedig, 1874-ben Kolozsvárra neveztetett ki csakugyan ily minőségben. 1876-ban rendes állomást nyer Homoród-Ujfaluban Udvarhelyszéken. Tanultsága, jeles szónoklata és szeretetreméltó egyéni tulajdonai által csakhamar egyik legkedveltebb papja lesz Udvarhelykörnek. Még három évet se tölt itt s 1879-ben a sepsi-kőrispataki népes ekklezsiába hívják meg, mely állomását ugyanabban az évben el is foglalta.

A sepsi kőrispataki ekklezsia szép reményeket kötött ifju papjához, és várakozásában nem is csalódott. Török szószéken, társadalomban, az egyház ügyei intézésében és a magán életben beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Beszédeire mindig előre készült, és tartalmas predikatióit örömmel hallgatták. Alatta az ekklezsia vagyoniilag is kezdett emelkedni. A megrongált régi papi lak helyére csinos új papi lak épül. A torony újra építésére nejevel: Péterfi Rózával — kivel 1876-ban kelt egybe — tetemes összeget gyűjt. De nemcsak ekklezsiája ügyeit gondozza hűséggel, jótékony befolyással van az

egész község életére is. A hanyatlásnak indult községi olvasó-egyletet, nemes törekvéseiben lelkes pártolója, Bedő Sándor ny. tanítóval és még egy néhány buzgó taggal újra teremti, s az olvasó-egylet virágzásnak indulva, egyik szellemi központja lesz Kőrispatak községének. E mellett ifjasági dalkört alakít, mely az ő kitűnő vezetése alatt számos jótékonycélú előadást rendezett.

Az egyház és község érdekében kifejtett emez üdvös munkássága hivei teljes szeretetét és másoknak is élismerését és tiszteletét szerezte meg számára.

Az egyházköri gyűléseken is alapos hozzászólásaival és nemes irányu felfogásával tekintélyt vívott ki magának. S midőn a bodoki leány-ekklézsia hová csatolásának kérdése merül fel, az egyházkör azt egyhangulag az ő gondjaira bizni ajánlja az Egyh. Képviselő Tanácsnak. A megnyitó beszéd, melylyel az új templomot nagyszámu közönség jelenlétében felavatta, teljesen igazolta a benne helyezett bizalmat.

Törököt minden működésében a szerénység jellemzé, de érdemei azért felsőbb helyen sem maradtak észrevétlenül s 1883-ban a vargyasi zsinaton egyházi tanácsosnak választatott meg.

Török egyéb elfoglaltatásai mellett mindig nagy gondot fordított az önművelésre. Érezte, hogy a ki színvonalon akar maradni, annak tanulnia kell; s szabad óráiban szép könyvtárába vonulva viszsza, lelkét folyton újabb ismeretekkel gazdagította. Finom érzéke volt minden iránt, a mi aesthetikus, s a tudomány mellett szerette a szép irodalmat, művészetet, s az iparban és természetben jelentkező szépet. Nyomatásban nem jelent meg talán egy műve sem, de azok, a kik beszédeit hallották, vagy vele levelezésben vagy személyes érintkezésben voltak, tudják, hogy mily fejlett, mily művelt izlése volt a s.-kőrispataki unitárius lelkésznek.

Már korábban is fenyegető tüdőbaja folyó év tavaszán rohamosan lépvén fel, pár hét alatt véget vetett életének. Temetésén Kriza Sándor nagyajtai lelkész és Lőfi Áron esperes beszéltek és sirját egy könyező gyülekezet állta körül.

Sz.

GYÖNGYMONDATOK.

(Ujkori íróktól.)

Árvaság.

Mert jaj a gyermeknek akkor és idővel,
Ki nem édes anya szárnya alatt nőtt fel!
Midőn az anyai szeretet melege
Szépet, jót ki nem fejt benne jó eleve, —
Mikor kézről-kézre megy a szegény árva,
Vagy hideg rokonhoz, vagy idegen házba! Tompa M.

Asszony.

Az asszony ne látna férfiak lelkébe?
Ne látná, mennyire hatott be szépsége?
S melyik asszonynak nincs kedvére, ha tetszik? Petőfi.

Az asszony csak ember; szive olyan, mint a rejtett szó: ha egyszer eltaláltuk, nincs érdeme. Csokonai.

A teremő — kietlennek tartva alkotványát — teremő az asszonyt, hogy menyet tenyészssen a földön. Ő a világ szépe, az élet szive; s nem élt az, ki nem vőn részt annak édes szerelmében. Csokonai.

Nem a ki sokat tud, hanem a ki szépen beszél, nyertes az asszonyoknál. Csokonai.

A hol asszonyi indulat lehel, ott a levegő is elromlik. Kisfaludi Károly.

Sorsunk vászna e föld hátán

Asszonykéztől vetődik;

S a mint angyal ez vagy sátán,

Meny vagy pokol szövődik.

Boldog sziv, kit jobb csillaga

Oly asszonyra vezetett,

Kit nemének rútmaszlaga

Meg nem vesztegethett.

De jaj annak, ezerszer jaj,

Kit egy amoly' viperafaj

Hálójába ejthett,

Jaj annak, hogy született. Kisfaludi Sándor.